

SỐ 819

PHẬT THUYẾT PHÁP THƯỜNG TRỤ KINH

Hán dịch: Mất tên người dịch.

Nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở vườn Cấp cô độc, trong rừng cây Kỳ-đà, thuộc nước Xá-vệ. Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Pháp luôn luôn tồn tại, dù có Phật hay không có Phật, Pháp vẫn trụ như vậy. Như Lai Chí Chân xuất hiện ở đời để giảng nói trình bày, phân tích, các nghĩa lý sâu xa mà đạt đến trí tuệ. Chuẩn đích ở hàng Tiểu thừa là nói về bốn lý đúng đắn: Khổ, Tập, Tận, Đạo. Sinh khổ, lão khổ, bệnh khổ, chết khổ, cầu không được thì khổ. Nói tóm lại, hễ có ấm thì thân khổ. Nếu không có thân, làm sao có hoạn nạn. Đây là Khổ đế.

Mất tham nơi sắc, tai, mũi, thân, miệng, ý cũng lại như vậy. Do nhân duyên này tạo thành sáu suy; từ đó, nhiều đến vô số kiếp sâu xa, mới thấy rõ thật sự điều đó; biết là do tập khí xấu, không có ích gì cho thân. Do giữ gìn những việc làm của thân, đề phòng mười điều ác nơi tâm miệng, nên nhổ sạch được gốc rễ của mười hai nhân duyên, diệt trừ ba độc. Rồi từ: Không, Vô tướng, Vô nguyện mà thành La-hán. Biết rõ sự liên kết, vướng mắc, của mười hai nhân duyên, đoạn trừ nguồn gốc thì thành Duyên giác. Hiểu rõ thân vốn không, thực hành Lục độ không cùng tận, thực hiện bốn Đẳng, bốn Ân, ba mươi bảy pháp Phẩm trợ đạo, không nhờ vào tùy quán, Không, Vô tướng, Vô nguyện thì không thể chứng đắc. Dùng sáu thần thông quyền biến khéo léo để cứu giúp sự nguy ách. Đem tâm bình đẳng, đối với tất cả chúng sinh, không vì mền mộ hay thân sơ, nên gọi là Bồ-tát. Đạt đến địa vị không thoái lui, nên thành đạo Vô thượng chánh chân, là bậc Tối chánh giác, độ thoát khắp cả mười phương, nên gọi là đạo pháp Phật.

Sự tồn tại của hành, phải hòa hợp, không bên này, không bên kia. Giống như các dòng nước, khi chưa chảy đến biển, mỗi dòng đều có tên riêng. Vì sự hòa hợp nơi biển, nên không còn tên riêng. Đạo đức mà được như vậy, thì cùng một Pháp thân với chư Phật ba đời, hành sẽ hợp với đạo. Do vì chúng sinh mà phân biệt, giảng nói ám suy thì các nhập và mười hai móc xích đều là tật bệnh. Các Độ không cùng, bốn Đẳng, bốn Ân đều là thuốc pháp lớn, trị được bệnh chúng sinh. Trong suốt như hư không, sáng rực hơn mặt trời, oai đức hơn núi Tu-di. Thần thánh cao vời cũng không thể chê bai. Những tội lỗi tiêu diệt, không còn mắc các khổ não nữa. Đem lòng lành và sự thương xót lớn độ thoát khắp mười phương.

Khi Phật giảng nói như vậy, chúng Tỳ-kheo các lậu đều dứt sạch, tâm được giải thoát. Vô số Bồ-tát chứng đắc Vô sở tùng sinh pháp nhẫn. Khi nghe Phật thuyết như vậy, các Tỳ-kheo và Bồ-tát, cùng Trời, Rồng, Thần đều vui vẻ thọ nhận tu hành.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

